

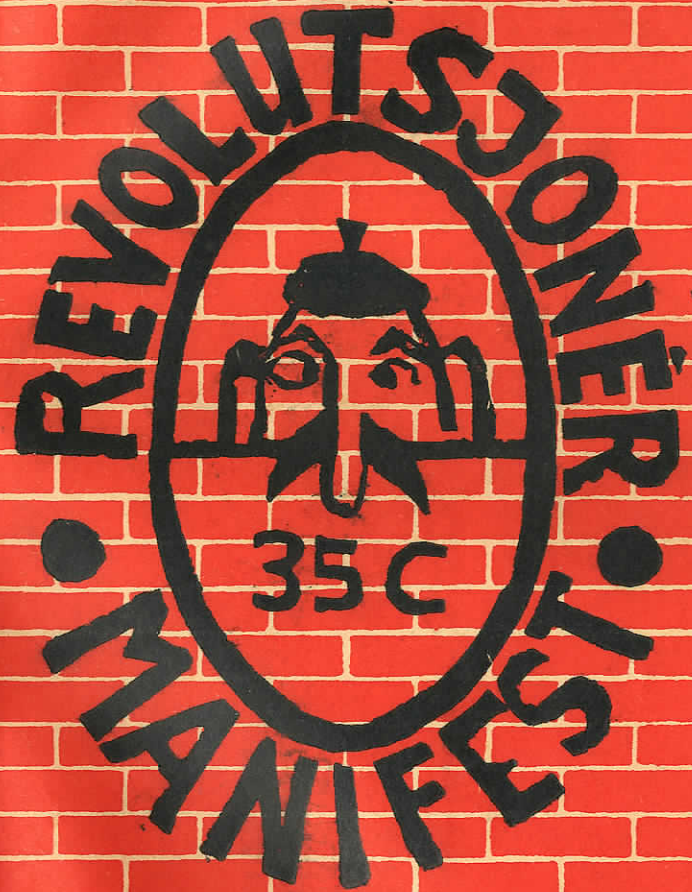
geen winst: 35 cent.

pak mee: 35 cent

35 cent: neem mee!

Abro $\frac{SCHIO}{1625}$

Dok. Vrij Soc. nr. 1625

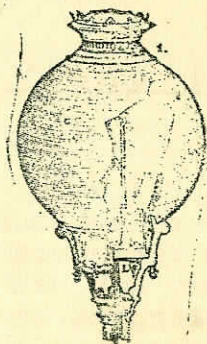

REVOLUTSJONER MANIFEST
of het nederlandse roje boekje
door
Han (met de pet) Schoor

ELDERE REVOLUTSJONER
IS PROPAGANDIS!

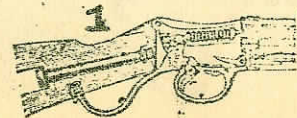
alles uit deze uitgave mag
worden vernemen, veldigd door
middel van druk, fotokopie,
mikrofilm, enz. na bericht
aan de uitgever,
de roje pers, 503 HV 300
passeerdersstraat 1
amsterdam-3.

rook-
bom

I inleiding

Len spook waart door de wereld-
het spook van de revolutie, alle
traditionele machten hebben zich
tot een heilige arigijacht tegen
dit spook verbonden, de pseudo-
demokraten, de gezagsdragers, de
papen, de militaristen, de kapita-
listen en de reaktionèren.
Het revolutionèere proletariaat
rijst overal uit het niets, en
vormt de voorhoede van de nieuwe
revolutie. De revolutie, die de
heilige huisjes, de taboes en de
massamechting definitief afschaft,
de revolutie, die opwekt tot kol-
lectieve creativiteit, solidari-
teit, materiële en geestelijke
welvaart. In dit manifest kan ie-
dereen lezen wat ons doel is, en
hoe we dat willen bereiken.
Dit manifest is geschreven voor:
1e de arbeider, 2e de arbeider,
3e de arbeider, en verder de
kantoorganger, de kassaar, de
geinporen en de intellektueel.

II de huidige toestand

power corrupts,
absolute power
corrupts absolutely.

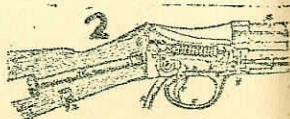
Om een bestaande toestand te willen veranderen zal men deze toch eerst aan een onderzoek moeten onderwerpen, om te zien of veranderingen wel noodzakelijk zijn, of tenminste gewenst.

De feitelijke macht is in ons land in handen van een klein groepje. Dit groepje van regenten bestaat uit de beroepspolitici, de grootkapitaalbezitters en de grootindustriëlen. Zij bedienen zich van de rechterlijke macht, het leger, de kerk, kortom van het Gezag. Dat groepje regenten verdeelt alle belangrijke functies onder elkaar. Ze controleren de publiciteitsmedia als radio, TV en film vrijwel volledig; de kranten in iets mindere mate. Bovendien weten de machthebbers handig gebruik te maken van die mensen, die proberen in hun klen te worden opgenomen.

Om de bovengekonstateerde feiten te staven zullen we onze maatschappij aan een nader onderzoek onderwerpen.

A de economiese organisatie.

De produktie vindt in ons land plaats volgens het kapitalistische stelsel, dwz men produceert om de winst. De ondernemers trachten de winst zo groot mogelijk te maken door de kosten van de produktie zo laag mogelijk te

houden, en de opbrengst zo hoog mogelijk. De kosten kunnen worden gedrukt door lage lonen, mechanisatie, goedkope grondstoffen en massaproductie; de opbrengst (en winst) zo groot mogelijk met behulp van monopolievorming en reclame. De winst komt in de zak van de ondernemer, en degenen die het kapitaal aan de onderneming verschaffen. Dat zijn de banken en de aandeelhouders. Aandeelhouder wordt men door op de effectenbeurs een aandeel van honderd of duizend gulden te kopen. U weet wel wie daar het geld voor hebben! Daar de banken echter de grootste kapitaalverschaffers van industrie en regering zijn, hebben zij een enorme machtspositie.

Naast de zuivere kapitalistische maatschappij hebben we nog de staatskapitalistische landen. Een wezenlijk verschil met deze, zich 'sosjalisties' noemende landen, is er niet. In plaats van vele partikuliere ondernemers is er nu één: de staat (lees de partij). In Nederland is de vakbond, die eens de arbeidersklasse verlostte uit de ergste nood, verworpen tot een kliekje broodscharrelaars. Op hoog nivo bedisselen zij samen met de werkgevers (stichting van arbeid en ser) wat goed voor ons is. De vakbondsleiders zijn betaalde kletsers, die zowel met de werkgevers als de werknemers zoete broodjes bakken. Als er in een bepaalde bedrijfstak wordt gestaakt, is de vakbond er als de kippen bij om zich ervan te distansjeren

(busstaking, bouwvakstaking enz.).
Of de stakers gerechtvaardigde
belangen verdedigen komt er niet
op aan.

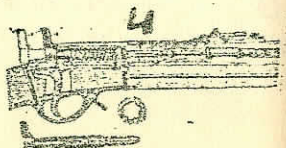
Naast de producerende arbeiders
hebben we een groeiend aantal kan-
toormensen en ambtenaren. De eer-
ste groep verkeert in dezelfde
omstandigheden als de arbeider.
De tweede groep is een redelijk
betaald soort staatsslaven; ze be-
schikken niet over enig stakings-
recht, en zijn beperkt in hun vrije
meningsuiting. Beide groepen zijn
onderworpen aan een streng hiërar-
chies siesteem, dat alle verant-
woordelijkheid bij de meerdere legt
en dat elke lust om zich in te
spannen in de kiem smoort. Zij vor-
men de beruchte burokratie, die
zich uitbreidt volgens de wet van
Parkinson.

Dat de economische organisatie
niet geheel gesmeerd loopt, blijkt
uit de op en neer gaande werkloos-
heid, de verspilling van produktie-
krachten, en vooral ondoelmatige,
soms schandalige (woningnood!),
produktie.

B de politieke opbouw

Ons politieke stelsel wordt be-
heerst door de koning(in), het
parlement en de grondwet (z.g. par-
lementaire konstitutsjonele monar-
chie).

De monarchie loopt op z'n end: de
enige funktie "simbool van natsjo-
nale eenheid" is een holle leuze
geworden. Wij zijn trouwens niet
erg gesteld op
natsjonalisme. Het
koningshuis heeft
in het politieke

leven niet veel meer te beteke-en.
Alleen bij de kabinetsformatie
heeft zij een aktieve rol. Maar er
is een andere indirekte invloed.
Hierboven hebben we gezien dat de
grootkapitalisten de ekonomie be-
heersen. geld is macht. Nu weet
iedereen dat de oranje een van de
rijksten ter wereld zijn. Niet
voor niets is prins oernhard aktief
lid van de Bilderbergkonferenties.
Daar worden behalve ekonomiese ook
politieke en militèrevraagstukken
besproken.

Het parlement is de zogenaamde
volksvertegenwoordiging. In feite
is het niets anders dan een aparte
klasse van beroepspolitici. Uit hun
midden kiezen zij geregeld een
groepje ministers, die tesamen 't
kabinet vormen. Regering en par-
lement verzorgen de wetgeving en be-
palen het beleid. Van volksverte-
genwoordiging is geen sprake, daar
de kamerleden niet uit het volk
worden gekozen, de politieke par-
tijen schotelen de kiezers een
lijstje met namen voor, waarop dan
mag worden gestemd. En als nu het
kiezersvolk een grote invloed op
de samenstelling van dat lijstje
had, maar nee, dat lijstje wordt
door de partijbonzen vastgesteld,
zelfs de partijafdelingen hebben
een geringe invloed. Het is in
werkelijkheid zo, dat een zeer
klein aantal partijmannetjes de
kandidatenlijst vaststellen, waar-
uit wij dan mogen kiezen. Daarom
is het ook logies dat in het par-
lement de publieke opinie
ver te zoeken is (bv REM,
veronica, omroepwet, bea-
lasting, straaljagers).

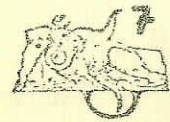

Het eigenbelang brengt in deze politieke klasse een tamelijk groot saamhorigheidsgevoel mee: men houdt elkaar de hand boven het hoofd. Men beroept zich veelvuldig op een "misverstand" (léés leugens) om elkaar te sparen. Het moet de opmerkelijke arbeider opvallen dat er uiterst weinig verschil in beleid is op te merken tussen de verschillende kabinetten. Hoe kan het ook anders! De heren politici hebben dezelfde belangen, en zijn afhankelijk van de banken en grootkapitalisten. Voor de verkiezingen doen ze mooie beloften, die ze nooit nakomen, wij trappen er in. De provincies en gemeentes hebben eigen besturen. Hun macht is echter zeer gering, daar ze vrijwel volledig gebonden zijn aan de voorschriften van kroon en parlement. Bovendien zijn de leden van de gemeenteraad en provinciale staten alweer afkomstig van het fanatieke groepje contributiebetalende partijleden. De enige twijfelachtige verdienste van de raad is, dat zij de voorschriften van de hogere autoriteiten perfeksjoneert. U kent de algemene politieverordening, die de vrijheid van de burgers zo veel mogelijk beperkt in het belang van de "openbare orde" ed. Tot slot beschouwen wij de grondwet. Hierin zal men de grondrechten van de burgers en de globale inrichting van de staat moeten vinden. Inderdaad treft men de staatsinrichting hierin aan. Niet echter bij wie de uiteindelijke macht ligt, als het om 't instellen of veranderen van die staat

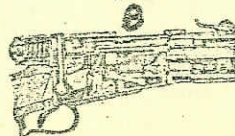
gaat. Van volkssoevereiniteit heeft men hier te lande kennerlijk nooit gehoord. De koning regeert bij de gratie gods is de enige aanduiding die met de soevereiniteit in verband staat. Bij de koning zou de uiteindelijke macht liggen, die hij aan god ontleent, en niet aan het volk. In de praktijk beslissen de parlementaire volksverlappers.

Hoe is het met de grondrechten van de burgers gesteld? Droevig! Slechts enkele rechten zijn gewaarborgd, maar dan nog met grote terughoudendheid. Wij noemen de vrijheid van drukpers (art. 7 Gr.), "behoudens ieders verantwoordelijkheid voor de wet". De toevoeging, die het mogelijk maakt door allerlei wetten de vrijheid in te perken. Verder de (zeer beperkte) vrijheid van vereniging en vergadering, vrijheid van godsdienst, maar niet van ateïsme (godslastering is misdrijf, art. 147 WvS), het recht van petitie (we hebben gezien hoe dat funksjoneert!), recht op vrije vestiging (onmogelijk door woningtekort), de onschendbaarheid van eigendom is echter goed beschermd! we missen vrijheid van meningsuiting, vrijheid van radio, TV en filmtuitzending, hierop is censuur wettig! Evenals het verbieden van toneel en andere voorstellingen door de burgemeester. Het stakingsrecht missen we, evenals politieke vrijheid (bv geen kommunisten in overheidsdienst), ook geen recht op vakantie, zoals in de ons omringende landen; het verdrag van Rome schijnt niet bij ons te gelden.

C de rechterlijke macht

In ons krities betoog over de nendaagse staat komen we nu bij de rechterlijke macht. Hier treffen we een uiterst reaksjonère klik aan, een enkele uitzondering daargelaten. Dat de rechterlijke macht per definitie het onderdrakkingsapparaat van de heersende klasse is weten we. Al op de universiteit is de fakulteit der rechten de meest konserveratieve. Degenen die tot rechter worden benoemd door adoptatie worden zorgvuldig geselecteerd uit de meest reaksjonère (rijke) families, zij zijn dan ook allen lid geweest van het zg studentencorps. Niettemin zou ons land een min of meer onafhankelijke rechterlijke macht kennen. We staan hier zeer skepties tegenover, getuige het grote aantal politieke arrestaties en veroordelingen (provoc, victoriamonstranten en republikeinen). Elke burger die een afwijkende mening verkondigt, wordt met behulp van een of ander wetsartikel gepakt. De wet laat speelruimte genoeg over, wie een linkse hond wil slaan, kan altijd wel een justitionele knuppel vinden! De wet is er op gemaakt om elke potensjele oppositie de kop in te drukken. Dit staat in schrilte tegenstelling tot de behandeling van lieden die afkomstig zijn uit de heersende klasse, als MBS-studenten een jonkheer vernootden met een roetkap krijgen zij een geldboete (pa peetaalt wel, die eerst toch van de centen), of de saarnse moordzaak!

D de politie

Naar aan de rechterlijke macht verbonden is het politieapparaat, of de geuniformeerde knuppelaars. De walers van de openbare orde en goede zeden zijn tevens belast met de opsporing van misrijven en overtredingen. Daar de mentaliteit van deze gezagsambidders en slavenrijvers voldoende bekend is aan de nederlandse bevolking, zullen wij aan hen geen verdere woorden vuilmaken, alléén het feit dat het hoofd van de gemeentepolitie, de burgemeester, geen verantwoording schuldig is aan de gemeenteraad, en klachten over de politie door hen zelf worden behandeld.

E het militaire apparaat

In nederland bestaat de krijgsmacht uit dienstplichtigen en beroepsmilitèren. Het opperbevel van de land, zee, en luchtstrijdkrachten ligt bij de MAVO. Deze organisatie, die dient om ons tegen het "kommunisties gevaar" te beschermen, is grotendeels een creatie van de amerikanen, zij hebben dernalve de feitelijke zeggenschap over onze krijgsmacht. Als de VS zich onverhoeds in een oorlog storten, zijn wij wel verplicht daaraan mee te doen. De macht die het leger op de nederlandse autoriteiten heeft moet niet worden onderschat. Via de minister van "defensie" beïnvloed zij het regeringsbeleid. U kent het deel van de belastingen, dat aan het oorlogsmasjien

wordt uitgegeven. Bovendien hebben enige grootindustriëlen enorme belangen bij de instandhouding van het leger, daar zij een groot deel van het materiaal leveren. waartoe het streng hiërarchies systeem (befehl ist befehl) kan leiden is ons bekend. Aan iedere militair wordt het "reglement op de krijgstucht" uitgereikt, hierin kunnen we lezen: "ondergeschiktheid is de ziel van de militaire dienst", en ook "stipte opvolging van de ter zake van de dienst gegeven bevelen" en voorts "godsdienst is de bron van alle geluk". 't is eigenlijk om te gillen van het lacuen, ware het niet dat dergelijke lektuur een onderdeel is van de kapitalistische indoktrinatie, die op de lagere school al begint. Het militaire apparaat heeft een funeste invloed op de dienstplichtige. De starre en ongenueanceerde manier waarop het de politieke situatie benadert en de eenzijdige propaganda perverteren de jonge mannen. Daar deze op hun leeftijd nog tamelijk makkelijk te beïnvloeden zijn, drukt de dienst een stempel op hun vele verdere politieke denken. Ook de kerk speelt het spelletje mee met de legerjongens, de legerpredikanten en aalmoezeniers (uiteraard in militair uniform) steunen in hun preken onomwonden de (oorlogs)politiek van hun bazen, en roepen op tot christelijke onderworpenheid. Dienstweigeraars wrden meer dan twee jaar in diverse inrichtingen te werk gesteld. Daarom is onze raad ook: zorg dat je er uit plijt!!

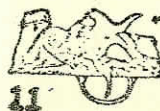
Een verlengstuk van het leger in de burgermaatschappij is de BB. Lens in de maand maakt de BB-sirene ons kotsmisselijk. Het schijnt dat ze ook nog oefeningen houden! BB is een top, de SB:flop.

F de geheime diensten

Tot slot iets over de geheime diensten. Deze vallen uiteen in inlichtingen en veiligheidsdiensten. Wij hebben de BVD, de BID en de diensten van leger en marine. Al deze organisaties hebben van de overheid een vrijbrief gekregen om alles te mogen doen wat zij noodzakelijk vinden voor de staatsveiligheid. Zij mogen telefoontjes aftappen, met briefgeheim-schenden, in ieders privé-zaken wroeten, enz. Zij zijn tot in de details op de hoogte van uw activiteiten. En in hun ogen zijn die al gauw verdacht, staatsgevaarlijk of kommunisties. In deze geheime diensten zitten de meest reaksjonère elementen van onze samenleving.

G nabeschouwing

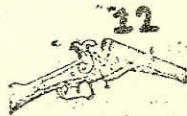
Als u deze sombere uiteenzetting hebt gelezen, denkt u misschien dat alles wat overdreven is. Dat is 't ook. Het valt in de praktijk nog wel 's mee. Zolang men tenminste geen openlijk verzet tegen deze toestand biedt. Want dan tonen de autoriteiten ineens hun ware gezicht: gezag is gezag, bevel is bevel, geld is macht! Dat hebben oa bouwvakkers en provoos ondervonden.

III doel van de revolutsjonèr

Bij revolutie denkt iedereen direct aan een (volks)opstand, die de gevestigde orde gewelddadig omverwerpt, en er een andere voor in de plaats stelt. Onze revolutie is een volstrekt vreedzame. Wij stellen ons een steeds veranderlijk doel voor ogen, dat slechts verwezenlijkt kan worden door vrijwillige samenwerking van de mensen. Onderdrukking, geweld, dreiging en oorlog zijn onze directe vijanden. Zij kunnen nimmer samengaan met vrijwillige samenwerking. Vele revoluties in de geschiedenis, die een diktatoriaal regime omverwierpen, waren genoodzaakt zelf weer te onderdrukken, om hetgeen was bereikt te behouden. Ons doel is een samenleving op te bouwen, die in een voortdurende beweging is, een permanente revolutie, daarbij een zo groot mogelijke vrijheid voor gelijkgerichte mensen.

De huidige politieke stromingen hebben een staties doel voor ogen (de sosjalistische, of de liberale maatschappij), dat zij willen bereiken door de absolute macht te verkrijgen. Sommigen langs parlementaire weg, anderen door een gewelddadige revolutie. Dan is er nog een grote groep met als leidraad: alles laten zoals 't is, want nu hebben we het goed! De politieke stromingen die uitmonden in een partij verzanden, zodra ze een zekere macht hebben weten te verkrijgen. Ze hebben dan een veel te groot belang bij de bestaan-

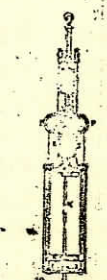
de toestand, en zullen die trachten te behouden en met geweld verdedigen. Daarom moeten we elke machtsconcentratie tegengaan. Wie zal de revolutionaire strijd moeten voeren? De intellectuelen, de partij, of de arbeiders zelf? Op 't ogenblik zijn het voornamelijk intellectuelen, studenten en kleine groepjes linkse arbeiders die duidelijk zien dat de kapitalistische maatschappij a-moreel is, zij zijn de enigen die zich daadwerkelijk verzetten. Met het verbeteren van de positie van de eerste groepen verflauwt hun oppositie. Bovendien heeft hun houding weinig effect, want zij vormen geen samenhangende macht. Nee, de enigen die de overwinning op het kapitalisme kunnen behalen zijn de arbeiders; zij beschikken over het machtige stakingswapen, zij kunnen de fabrieken bezetten, die rechtens aan de gemeenschap horen! Daarom is dit revolutsjonèr manifest ook in de eerste plaats voor de arbeider geschreven, want hij zal de strijd moeten voeren, ondersteund door revolutsjonèr intellectuelen.

A de economiese organisatie

Zoals bij alle verdere onderwerpen geven wij slechts enkele hoofdlijnen, die de arbeiders zelf moeten uitwerken. Een bepaalde organisatievorm kan enkele jaren goed zijn, doch ineens verouderd. Waak dus voor een statiese toestand! Pas de organisatie steeds aan bij de omstandigheden. Probeer veranderingen vóór te zijn.

Daar wij de winst als maatstaf voor de produktie verwerpen, moeten we een andere vinden. Wij aanvaarden slechts één mogelijkheid, en dat is produktie volgens behoefte. Als er een tekort aan goedkope arbeiderswoningen is, moeten juist die worden gebouwd. De produktie moet dan ook niet meer aan directeuren worden overgelaten, maar door de arbeiders zelf ter hand worden genomen. Daar men moeilijk een bedrijf door 100 man kan laten leiden, moet men uit zijn midden een bedrijfsraad kiezen. Deze heeft de direkte leiding over het bedrijf in handen. De arbeiders, die in de raad zijn gekozen, zijn direkte verantwoordig schuldig aan hun medearbeiders, en kunnen te allen tijde worden vervangen, zij krijgen geen extra vergoeding voor diensten aan de bedrijfsraad. Om de produktie per bedrijfstak te koördineren kiest elk bedrijf een vertegenwoordiger in een overkoepelend lichaam. De uiteindelijke beslissingsmacht blijft echter bij het bedrijf. We werken van onder op! Naast samenwerking per bedrijfsoort moet er ook een organisatie worden gekozen, die de verschillende bedrijfstakken omvat. Ook hier blijft de macht aan de arbeiders zelf. Door een dergelijk systeem komt de verantwoordelijkheid voor de produktie bij de arbeider te liggen. Hij kan zelf de omvang en soort van de produktie be-

14
rotje

palen. Het nationale inkomen wordt aldus zo gelijk mogelijk verdeeld over de bevolking. Niet zoals nu, waar het kapitaal in handen is van een kliekje.

3 de politiek

Over de politieke opbouw kunnen we kort zijn. De huidige instellingen, het koningshuis, de vakbonden, de partijen, de bureaucratiese ministeries, de regering, houden op te bestaan.

Toch zal naast de bedrijfsorganisatie behoefte blijven bestaan aan regionale organisaties. We denken aan gemeentes. Hebben deze gemeenschappelijke belangen, en vormen zij een nieuw lichaam (bv randstad nolland), dan blijft aan de gemeente de uiteindelijke beslissingsmacht.

Verder zal een landelijke vergadering over een beperkt aantal zaken mogen beslissen. De voornaamste beslissingen liggen immers in handen van de arbeiders zelf.

3 de rechterlijke macht

Deze zal werkelijk onafhankelijk zijn als zij niet meer een apparaat is ten dienste van de handhaving van de bestaande "orde". Democratisering van de rechterlijke macht, bv door het meebeslissen van gewone burgers, is een eerste vereiste. Daar er geen neersendeneersende klasse meer is, zal de rechter ook geen klasse meer hoeven te beschermen. Hij kan geheel volgens z'n eigen geweten oordelen. Hij zal moeten

15

toezien op de handhaving van de grondrechten, als deze door reaksjonèren worden aangetast.

D de plietsie

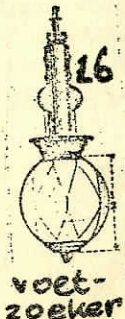
De politie zal een revolutionèere tijd tegemoet gaan. Zij zal worden gesplitst, verkleind, omgeschoold en hervormd: van knuppelaar tot sosjaal werker! Zij moet in de eerste plaats worden gesplitst in verkeerspolitie, opsporingspolitie, en een kleine groep die waakt voor de grondrechten. Geen hiërarchie, elke een agent is persoonlijk verantwoordelijk voor z'n optreden, hij draagt een nummer of naam op z'n werkpak. De politie is via de gemeenteraad verantwoordelijk schuldig aan de bevolking.

E de krijgsmacht

Het militaire apparaat, dat alleen de belangen van de staats of partikuliere kapitalisten dient, wordt definitief afgeschaft. Wij zijn er niet op uit anderen met geweld onze wil op te leggen. Ons idèe moet de volkeren overwinnen, niet ons geweer. Het het leger verdwijnen de BB en de veiligheidsdiensten (BVD en ander rapalje).

F grondrechten

Vele grondrechten en vrijheden uit het handvest van de ver. naties zijn een dode letter gebleven. Zij moeten alom gelden. De zg sosjale grondrechten zijn voor een groot deel overbodig geworden.

G ontwikkelingen

Door de steeds toenemende mechanisatie, zal de mens meer vrije tijd tot z'n beschikking krijgen. Zijn overvloedige energie zal de mens kunnen gebruiken om creatief bezig te zijn. Hij zal zich kunnen uitleven in voetballen, kunst, fotografie, knutselen, boeken, muziek (biet en jazz) en vele andere vormen van expressie. De opvoeding is hierbij van het grootste belang. Daarom zal ook het onderwijs radikaal moeten worden vernieuwd, zowel de te behandelen stof, als de wijze van lesgeven. De leerlingen zullen veel vrijer en zelfstandiger moeten worden opgeleid. Meer tijd voor kollektief creatief werk en meer sosjale vakken (geschiedenis, politiek en organisatieleer).

Met dit hoofdstuk hebben we tegelijk met de starre dogmatiek afgerend, die zoveel partijen eigen is. De maatschappij is één grote beweging, en wij moeten die er in houden, de organisatie van die maatschappij zal steeds ondergeschikt aan de mens moeten blijven.

IV Handleiding voor de revolutsjonèr

De taak van de revolutsjonèr is de revolutie te bevorderen. Dit oude gezegde is nog altijd waar. Een revolutie ontstaat nooit vanzelf. Eerst moet het klimaat ervoor geschapen zijn, en de arbeider volledig bewust van de (uitbuitings) toestand. Als dat is bereikt, ook door propaganda, breekt plotseling vaak onverwachts, de revolutie uit. Onze revolutie is dus een vreedzame. De revolutsjonèr moet altijd voor ogen houden: het is niet moeilijk te overwinnen, maar wel te overtuigen. En dat is juist ons doel. Het beste wapen is daarbij dat der propaganda. De revolutsjonèr moet echter van zoveel mogelijk middelen voordeel trekken.

1. gedrukte propaganda, uitgave van maand en weekbladen, zowel voor man, vrouw als de jeugd, uitgave van brochures en manifesten. Een goed manifest (kort, duidelijk) spreekt de mensen aan. Probeer bestaande kranten voor je mening te interesseren, schrijf ingezonden brieven.

2. propaganda op straat, organiseer demonstraties, waarvan 't doel zeer duidelijk zichtbaar is (borden, spandoeken), loop met sententjesborden, ook heppening's kunne zeer doeltreffend zijn, zorg voor humor, aktualiteit en originaliteit bij de lezen, spreekkoren en straatredevoeringen missen zelden hun uitwerking op het publiek.

3. propaganda binnen, maak van vergaderingen, teach-ins, culturele avonden en gebruik door een net

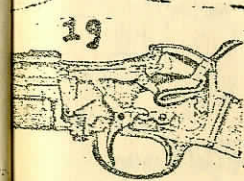

met onderwerp verband houdend betoog te houden, pas dat altijd aan bij het publiek, maak het nooit te moeilijk herhaal de belangrijkste dingen enkele malen.

4. persoonlijke propaganda, merk je in een gesprek dat iemand zich voor politiek of bedrijfsorganisatie interessert, lanceer dan 's een paar revolutsjonère ideeën, je kan aldus iemand tot denken aanzetten, ook als je met een lekker wijf in 't nest ligt te vozen, zeg dan dat je 't liefst met revolutsjonère op naait.

5. een van de voornaamste punten is de vorming van kleine groepen of kernen, die gezamenlijk propaganda voeren, samenwerking verricht je ideeën, in de bedrijven moet je de propaganda voornamelijk op de bedrijfsvoering richten, maar vermijd eenzijdigheid, een sportveldje bij een fabriek is net zo goed van belang.

6. spektakulèrre akties, hier moet de revolutsjonèr z'n fantasie gebruiken, enkele voorbeelden: op een nieuwjaarsreceptie de burgemeester een genaktsal aanbieden met de woorden "namens het komitee tot instelling van bedrijfsraden heb ik het genoegen u enz.", enkele rookbommen bij de opening van een bank doen 't ook goed, een half uur vóór een Natotaptoe met 30 man dezelfde roete marcheren in blaaspakken met antimilitaristische borden,

EB-sirene in werking stellen op prinsjesdag, met een paar man een militèrre ko-

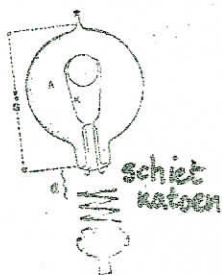
oces-verbaal
ing van de
ulière arties
leveren aldus

divereer mor-
nonfiliaten,
stators ont-
roekantie
slait; dit
arbeiders

ker, pak je
t, regel al-
t, kanter
ees de 'ar-
artz, geniet
ald en zet
ap.

V god is niet dood!

Verstomte ateiisten wrijven zich
in de handen, want god is dood.
Dat denken ze tenminste. Vele
filosofen en belangrijke mensen
hebben 't gezegd. Maar ze hebben
het mis, helaas. want
wat is geloof in god?
Dat is het geloof in
een hogere macht, het
geloof in het evange-
lie, het geloof in
een man (J. Chr.), zich
onderwerpen aan gees-
telijke onderdrukking,
zich onderwerpen aan
de regels van het ge-
loof, zich als slaaf

overgeven in ruil voor zekerheid,
want dat geeft het geloof: zeker-
heid en gelukzaligheid. We moeten
toegeven dat de greep van de kerk
aan het verzwakken is in de zo
ontwikkelde landen. Is de mens
nu daar vrijer dan 't werden,
ontlopen zij zich van het diktato-
rende regeren van de kerk? In ze-
kere zin wel, maar zij geven zich
direct over aan een nieuwe god:
Karl Marx, zij hebben een nieuwe
Bijbel, dat kapital, en een nieuw
evangelie, het communisme. De so-
cialistische toekomststaat brengt
zekerheid en gelukzaligheid, een
nieuwe kerk is er ook, de partij.
Daar aan men zich aan onderwerpen,
maar regels moet men kritiekloos
opvolgen, want de partij is on-
feilbaar. Zij is ge-
grondvest door Lenin
en zijn discipelen.
Er is trouwens nóg

20

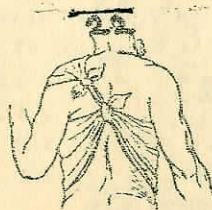
21

een nieuwe god, de TeleVisie, de TV is heilig, wat de TV zegt is waar, wij aanbidden de TV, als de TV zegt dat bouwvakkers jatten dan is het zo, als de TG zegt dat werkloosheid goed is voor de ekonomie, dan is het zo, wij aanvaarden alles wat de TG zegt, wij beloven in de TeleGraaf.

En er is nog een god. Het Gezag. Zowel in de burgermaatschappij als in militaire dienst. Eerbied voor het Gezag wordt ons van jongs af aan ingepompt. Het Gezag waakt over ons: orde en veiligheid is ons deel; het Gezag weet wat goed voor ons is, het Gezag eist strikte gehoorzaamheid en het Gezag is onsterfelijk (belachelijk?).

Dan is er nog een god: de god Ik. Ik verkondig de eeuwige waarheid, Ik ben het evangelie, Ik ben Ik en heb discipelen; Ik ben onsterfelijk; dat denkt Hij tenminste, wij kunnen ons echter de dood van een Ik-god in 1945 nog goed herinneren. Wacht u voor God, hij deugt niet!

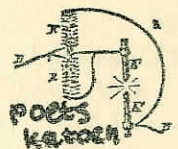

VI seksualiteit

In het kader van de algenele losmaking van de gevestigde normen komen wij nu aan de revolutie op seksueel gebied. Een enkele maal is al 's getracht de geldende moraal te doorbreken. Tijdens, en vlak na de russiese revolutie is een poging gedaan het zg vrije huwelijk ingang te doen vinden. De poging is mislukt, de Partij was ertegen en de mensen waren er nog niet rijp voor.

Als we 't over vrije liefde hebben, denken de meesten direct aan een uiterst losbandig leven. Dat laatste hoeft echter helemaal niet. Wij kunnen ons volledig vrij maken van de gevestigde normen en toch bij één man of vrouw blijven. Het huwelijk is een tipies overblijfsel van een religieuze instelling. De huwelijksband zou iets heiligs zijn, voor de roomsen is het een sakrement. Bij het heilige karakter hoort, volgens de christelijke moraal, ook dat een tot 't huwelijk behorende zaak als de geslachtelijke gemeenschap niet daarbuiten mag worden betracht. Waarom deze absurde beperking? Wie je liefhebt, moet je kunnen naderen, zoals mijn goede vader zei. Alle mogelijke ongezonde remmingen zijn een uitvloeisel van de funeste kuisheidsfilosofie.

Schaf het heilige huwelijk af! Het probleem van de (buiten hun schuld!) onwettige kinderen is meteen de wereld uit; alle kinderen zijn wettig. Geen

moeilijkheden met echtscheiding; is de wederzijdse liefde beëindigd, dan gaat men uit elkaar. Blijft natuurlijk wel de verplichting van de kostwinner om z'n eks-wedernelft zonodig alimentatie te geven. Een "nuwlijk" komt tot stand door feitelijke samenwoning. In deze tijd misschien een baanbrekende gedachte, doch bij de oude (beschnaafde!) romeinē de heersende gewoonte. Voor de moeders zonder man dient de mogelijkheid te worden geschnapen om nun kind overdag naar een kresj te brengen, zodat zij de kost kunnen verdienen. Om de vrije liefde prakties uitvoerbaar te maken, moeten we onze geslachtsrijpe kinderen volledig voorlichten omtrent de seksuele praktijk, en de daarbij behorende voorbehoedmiddelen. want het zou natuurlijk een onhoudbare toestand worden, als iedereen van z'n elfde af er maar op los zou neuken! en rijken kinderen zou produceren, waarvoor ie de verantwoording niet zou kunnen dragen. Als we de vrije liefde aanvaarden, sluit dat automaties in dat we de nomoseksueel diens verhouding met een partner van gelijke sekse respekteren.

VII radikalisme nú!

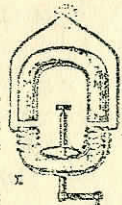
Om de lezer er aan te wennen dat de revolutsi op alle terrynen moet komen, stellen we hem nu de niwe radikale spelling voor. Hieronder drukken we eerst het niwe alfabet af.

a,â,aa	X	De niwe revolutsjonère
b	X	spelling wort fonetiis
d	X	gesgreven. dwz we sgry-
e,è,ee	X	ven wat we horen.
f	X	De letters c, q en x
g	X	vervallen. de kom-bi-na-
h	X	tsiis th, ch, au, ai, ^h ei,
i,ii	X	ie vervallen; ou, oe, eu,
j	X	ui, ng, nk blyven; sj,
k	X	zj, y komen erby; ei en
l	X	ij worden y de stomme e
m	X	blýt, de stomme i ver-
n	X	dwynt, de ouwe q wort
o,ò,oo	X	als de franse g uitge-
p	X	sproken (guerilla). ie
r	X	wort ii (logiis!), è, ò
s	X	komen erby, klinkers
t	X	aan ut ynt van un letter-
u,uu	X	greep blyven lang.
v	X	we gaan nu wat oefenen
w	X	in de niwe spelling;
y	X	de otorityten zyn niit
z	X	anargistiis, maar wel

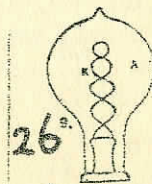
XXXXXXXX agterlek, misgiin ook niit, geef my maar sjo-kola, dat is rejeel! letters, di je niet uitspreekt, sgryf je ook niit meer. sta je nog un beetje huiverig tegenover deze niwe spelling? ik wel! ut ziit er raar uit, sommege woorden moet je twe of dri keer lezen, voordat je weet wat er staat. ut went anders wel gouw. bovendiin is ut apsoluut nootzakelek dat we fone-

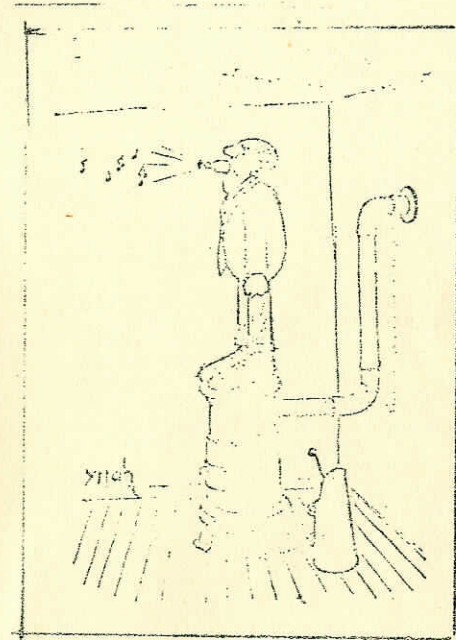
tiis gaan sgriven. want anders krygen we net zo'n zootje als in engelant; bevoorbeelt: "leicester", spreek uit lester, of "worchester", spreek uit woester, of "through", spreek uit sroe, en ga zo maar door. waarom zouden wy de spelling di de overhyt in de vorege eew vaststelde niit afsgaffen? als we niit zelf het neft in handen nemen wort het un klerezootje. de otorityten, di un dergeleke ontwikkeling tragten tegen te houden, raken agterop. laten wy hen voorzyn. we hopen dat je onze revolutsjonère spelling kritiis wilt besgouwen, en eventuweel niwe idejen nept om de revolutsi te dinen. we hebben niits te verlizen, en un werelt te winnen!

7 klapper

26^s
losse
fladder

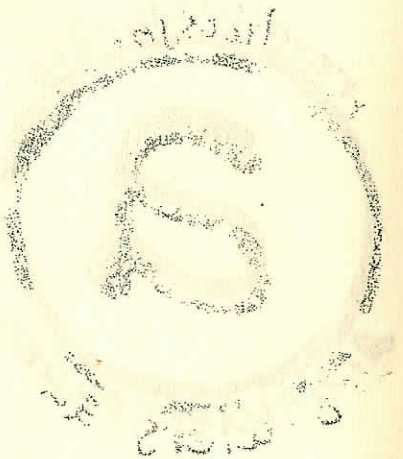
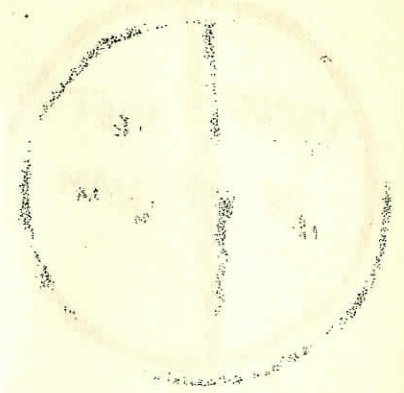
inhoud

pagina

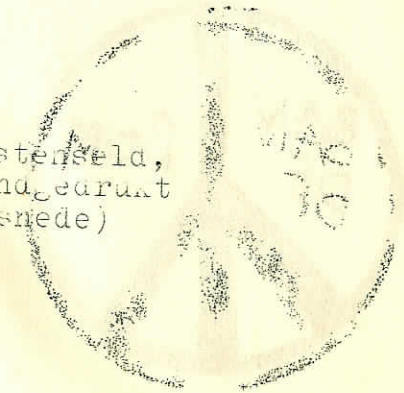
1. inleiding (vrij naar het kommunisties manifest.....1
2. de huidige toestand.....2
3. net doel van de revolutsjonèr.....12
4. handleiding voor de revolutsjonèr.....18
5. god is niet aood.....21
6. seksualiteit.....23
7. radikalisme nú.....25

1967

1967

innoud bestenseld,
onslag handearant
(linoleumsnede)
1967

1967